

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/7/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713200572
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5713200572.4

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobkyne L. A., N.. XX.X.XXXX, A. V., R.. N. XX/XX, t.č. bez zamestnania, proti žalovanému Q. A., N.. X.X.XXXX, A. M. XXX, t.č. bez zamestnania, v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, takto

r o z h o d o l i :

Žaloba žalobkyne o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky sa v celom rozsahu zamietá.

Žalovanému sa proti žalobkyni náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, podanou na tunajšom súde 14.1.2013 sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala určenia príspevku na výživu rozvedenej manželky vo výške 500,-eur mesačne s účinnosťou od 1.1.2011.

Žalobu odôvodnila tou skutočnosťou, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené, 1.6.2011 prebehlo na tunajšom súde konanie o podobnom návrhu žalobkyne, kde bol návrh žalobkyne v celom rozsahu zamietnutý a rozsudok nadobudol právoplatnosť 24.6.2011. Žalobkyňa je však nezamestnaná, a zostala bez akýchkoľvek finančných prostriedkov, čo ju prinútilo jednak podať návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a jednak obrátiť sa so žalobou na súd o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky. V čase podania žaloby jej boli len priznané dávky v hmotnej núdzi. Momentálne je žalobkyňa bez akýchkoľvek finančných prostriedkov.

V priebehu konania žalobkyňa na žalobe zotrvala.

Žalovaný sa k žalobe prvýkrát vyjadril podaním z 31.1.2013, ktorým žiadal žalobu zamietnuť. Vo svojom vyjadrení žalovaný uviedol, že manželia sa v decembri 2010 dohodli na rozdelení majetku, podľa ktorej vyplatil žalobkyni jednorázovo hotovosť vo výške 19.400,-eur, čo žalobkyňa potvrdila. Okrem toho žalobkyni boli vrátené poplatky zo sociálnej poisťovne v januári 2011 a to v sume 828,31 eur a 227,47 eur v marci 2011. Pri odchode z domácnosti si žalobkyňa navyše zobrala hotovosť vo výške 1200,-eur v minciach, ktoré spolu našetrili a ďalšie tam uvedené hnutelné veci z majetku BSM. Žalovaný bol do 1.2.2011 dlhodobo nezamestnaný a od 1.2.2011 potom obnovil živnosť, avšak túto prerušil 1.7.2012. Momentálne je evidovaný ako nezamestnaný na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Martin a nepoberá žiadne príspevky, teda je úplne bez príjmu. Navyše v decembri 2012 podpísali účastníci konania dohodu o vyporiadaní BSM, podľa ktorej žalobkyňa do výlučného vlastníctva nadobudla dvojizbový byt a ďalšie hnutelné veci tam uvedené. Žalovaný vtedy dokonca vyplatil právneho zástupcu, ktorý spracovával predmetnú dohodu. Žalovaný spochybnil zdravotný stav žalobkyne, ktorý jej mal brániť vo vykonávaní práce v riadnom pracovnom pomere a uviedol, že je dôsledkom konzumácie alkoholu.

V rámci skúmania podmienok konania súd zistil, že na tunajšom súde sa viedlo pod sp.zn. 8C 37/2011 konanie o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela s účinnosťou od 1.1.2011 na návrh žalobkyne na základe žaloby, ktorú podala dňa 21.2.2011. Návrh žalobkyne bol rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 8C/37/2011 zo dňa 1.6.2011 zamietnutý. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.6.2011. Vzhľadom na túto skutočnosť, a vzhľadom na obdobie, za ktoré žalobkyňa požadovala určiť príspevok (od 1.1.2011) súd konštatoval, že pokiaľ žalobkyňa uplatňovala nárok na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky za obdobie od 1.1.2011 do 1.6.2011, keď bol vyhlásený vyššie spomínaný rozsudok, tento právoplatný rozsudok predstavuje pre uplatnený nárok prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Preto uznesením sp.zn. 10C7/2013 zo dňa 12.3.2013 súd konanie o nároku žalobkyne na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky v sume 500,-eur mesačne s účinnosťou od 1.1.2011 do 1.6.2011 zastavil podľa § 104 ods.1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku s poukazom na ustanovenie § 159 ods.3 O.s.p. .

Ďalej sa preto súd zaoberal tým, či existuje nárok žalobkyne na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky od 2.6.2011.

Súd vypočul obidvoch účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, preukazujúcimi príjmy a životné náklady účastníkov konania, oboznámil sa s podstatným obsahom spisov Okresného súdu Martin sp.zn. 8C/37/2011, 5C 234/2010, 10C 149/2012. Takto vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci:

Účastníci konania sú bývalí manželia. Ich manželstvo bolo rozvedené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 5C 234/2010 zo dňa 27.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.11.2010. Po rozvedení manželstva účastníci pod sp.zn. 10C 149/2012 viedli konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, avšak toto konanie po späťvzatí žaloby žalobkyňou bolo zastavené. Účastníci konania si potom vyporiadali BSM dohodou, o čom svedčí do spisu pripojená dohoda o vyporiadaní BSM manželov (čl.93-102) zo dňa 11.12.2012. Z tejto dohody súd zistil, že žalobkyňa do výlučného vlastníctva nadobudla dvojizbový byt č.X na treťom podlaží vo vchode č.XX bytového domu č.súpisné XX, postaveného na parcele č.XXX/XX na ulici N.S. M. V. s tam uvedeným podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku a žalovaný zase nadobudol do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti v k.ú. M., zapísané na R. Č..XXX. Žalobkyňa sa po rozvedení manželstva nevydala, žalovaný sa však oženil s W. Z., T. Š., dňa 14.5.2011, o čom svedčí sobášny list. Účastníci konania už nemajú maloleté deti, alebo deti, ku ktorým by trvala ich vyživovacia povinnosť. Žalovaný je s účinnosťou od 1.7.2012 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, potom, čo pozastavil prevádzkovanie svojej živnosti, zatiaľ na prechodné obdobie od 1.7.2012 do 30.6.2013 vzhľadom na jej nevýnosnosť.

Podľa potvrdenia o podaní daňového priznania za rok 2012 bol jeho základ dane za obdobie ešte podnikateľskej činnosti 3571,28 eur, základ dane jeho manželky W. A., ktorá je tiež podnikateľkou, predstavoval sumu 5297,26 eur za rok 2012 a u žalovaného v roku 2011 bol zistený základ dane 9463,-eur, z toho mu vznikla daňová povinnosť vo výške 445,43 eur.

Žalobkyňa bola do 31.12.2012 tiež podnikateľkou, avšak svoju podnikateľskú činnosť ukončila oznámením o jej ukončení podaním na živnostenský úrad ku dňu 31.12.2012, podľa jej vyjadrenia pre zlý zdravotný stav.

Žalobkyňa podľa svojej výpovede za obdobie od júna 2011 do 1.7.2012 nemala žiadny príjem, potom začala preddavkovo poberať dávku a príspevok v hmotnej núdzi vo výške 118,30 eur a s účinnosťou od 1.12.2012 jej bola táto dávka znížená na sumu 62,50 eur. V mesiaci marec však už dávku nedostala, podľa jej vyjadrenia bolo to z dôvodu, že predložila dohodu o vyporiadaní BSM a podľa nej získala majetok, v dôsledku čoho jej nárok na dávku zanikol.

Z výpovede žalobkyne ale aj z listinných dôkazov potom súd zistil, že žalobkyňa predala dvojizbový byt, ktorý získala po rozdelení BSM do výlučného vlastníctva za kúpnu cenu 40.000,-eur a následne si kúpila rodinný dom v Mošovciach, ktorý je zapísaný na LV č.XXX pre k.ú. V. za kúpnu cenu 16.000,-eur, ktorý v súčasnosti rekonštruuje, ale už v ňom aj býva.

Žalobkyňa vo svojej výpovedi nespochybnila, že po zániku manželstva jej bola vyplatená žalovaným suma 19400,-eur, ktorú použila na rekonštrukciu bytu a kúpu nového nábytku.

V súčasnosti jej najväčšie výdavky vznikajú v súvislosti s rekonštrukciou novonadobudnutého rodinného domu a s platením základných energií za tento dom. Rozdiel medzi kúpnu cenu obdržanou za predaj bytu a kúpnu cenu, ktorú zaplatila za kúpu rodinného domu používa jednak na rekonštrukciu rodinného domu, ale jednak aj na úhradu osobných výdavkov.

Žalovaný podľa vlastnej výpovede, ale aj podľa vykonaného dokazovania je od 1.7.2012 bez pravidelného príjmu či už vo forme príjmu z podnikateľskej činnosti, alebo vo forme dávok v nezamestnanosti, či sociálnych dávok. Žije v spoločnej domácnosti so svojou manželkou v dome vo M., ktorý získal po vyporiadaní BSM. K nákladom jeho rodiny patria v súčasnosti poplatky za odpad pre dve osoby vo výške 18,26€, platby za elektrickú energiu 37,-eur mesačne, inkaso 4,64€ mesačne, daň z nehnuteľnosti 40,-eur ročne, poplatky za telefón, ktoré si platí výlučne žalovaný 30,-eur mesačne, nákup tuhého paliva do domu okolo 800,-eur ročne, a ďalej leasingové splátky za auto, ktoré si ponechal po zániku manželstva vo výške 314,-eur mesačne. Finančne mu vypomáha jeho manželka, ktorá podniká a on jej pri tejto podnikateľskej činnosti pomáha ako spolupracujúca osoba.

Žalobkyňa uhrádza najmä pravidelné poplatky za elektrinu v sume 38,-eur a za vodu 10,-eur.

Nárok žalobkyne súd posudzoval podľa ustanovení § 72 Zákona o rodine (zák.č.36/2005 Z.z.) a súvisiacich ustanovení tohto zákona.

Podľa § 72 ods.1 Zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods.2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd, prihliadne pri tom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 72 ods.3 Zákona o rodine, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu 5.rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä, ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 73 Zákona o rodine, právo na príspevok na výživu zanikne, ak oprávnený manžel uzavrie nové manželstvo, alebo ak povinný manžel zomrie.

Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na nepriaznivé majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods.2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods.1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje, možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie za dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Po vykonanom dokazovaní súd získal hlboké vnútorné presvedčenie, že u žalobkyne nie sú splnené základné predpoklady pre priznanie príspevku na výživu rozvedenej manželky proti žalovanému. Predovšetkým je nutné konštatovať, že aj keď žalobkyňa v uplynulých mesiacoch žila len z pravidelného príspevku vo forme preddavkovo poskytovanej dávky v hmotnej núdzi, ktorá jej zrejme v závere súdneho konania bude odňatá, žalobkyňa po zániku manželstva získala od žalovaného koncom roku 2010 sumu vyše 19000,-eur a ďalšiu sumu získala z predaja bytu, ktorý nadobudla do výlučného vlastníctva po vyporiadaní BSM na základe kúpnej zmluvy, uzavretej 13.3.2013. Nový rodinný dom žalobkyňa nadobudla kúpnu zmluvou, uzavretou 15.3.2013, avšak rozdiel medzi získanou kúpnu cenou a kúpnu cenou, ktorú musela zaplatiť predstavuje sumu 24000.-eur. Je zrejme, že žalobkyňa túto sumu môže použiť na rekonštrukciu predmetného rodinného domu, ale tiež ju môže samozrejme použiť na svoje živobytie. Žalovaný je však od 1.7.2012 celkom bez príjmu. Výživné však vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenie § 77 ods.1 Zákona o rodine bolo možné žalobkyňi priznať len od 14.1.2013, teda odo dňa podania žaloby na súd napriek tomu, že žalobkyňa ho žiadala priznať spätne, po čiastočnom zastavení konania o jej nároku, od 2.6.2011.

Žalobkyňa vzhľadom na ustanovenie § 77 ods.1 Zákona o rodine za obdobie od 2.6.2011 do 13.1.2013 výživné požadovať nemôže, pretože ho nemôže požadovať spätne za obdobie pred podaním žaloby na súd a pokiaľ súd skúmal pomery účastníkov od 14.1.2013, mal za preukázané, že žalobkyňa získala mimoriadny príjem predajom bytu, naopak žalovaný je bez akéhokoľvek príjmu, teda nie je v jeho možnostiach a schopnostiach na výživu žalobkyne prispievať. Navyše žalobkyňa vzhľadom na predaj bytu podľa presvedčenia súdu nie je na výživu žalovaného odkázaná.

Súd preto dospel k presvedčeniu, že nie je v možnostiach a schopnostiach žalovaného prispievať na výživu žalobkyne ani len minimálnou sumou a preto žalobu žalobkyne proti žalovanému v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa bola v konaní neúspešná, úspešný bol žalovaný, avšak ten proti žalobkyňi náhradu trov konania nepožadoval, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému sa proti žalobkyňi náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.